

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΤΟΣ ΜΑ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, 1891. ΑΡΙΘ. 286

Συνδρο: έτησι: έν Ελλάδι: Δρ: 1:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, κλήν των τακτικών

'Εξωτερικῶ φρ: 2:

Έν δὲ Ἐσταδιον ἀριθ. 26.

ἀνταποκριτῶν, ἐπιτίθεται ἡ 'Εφημερίς των Παιδῶν» ἀνευ προκληρωμῆς.

ΧΙΩΝ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς 'Εφημ. τῶν Παιδῶν γνωρίζουσι καλῶς τὴν χιόνα, διότι καὶ τὴν εἶδον καὶ τὴν ἐψηλάφησαν καὶ τὴν ἐδοκίμασαν καὶ δοκιμάζουσι κατ' ἔτος.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν γνωρίζουσι, εἶναι τὰ πολυποικίλα εἶδη τῶν μορφῶν, τὰ ὁποῖα τὰ κρύσταλλα τῆς χιόνος λαμβάνουσι καὶ τὰ ὁποῖα παρίστανται εἰς τὰς προκειμένας εἰκόνας, ἀπεικονισθέντα ὡς φαίνονται τῇ βοήθειᾳ τοῦ μικροσκοπίου.

Ἡ χιὼν ἐκτελεῖ διαφόρους εὐεργετικὰς εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ὑπηρεσίας.

1) Εἶναι ἡ πηγὴ ἡ τρέφουσα τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὄρυκτα κατὰ τὸ θέρος, ὅταν δὲν γίνεται βροχή.

2) Διατηρεῖ τὴν θερμότητα τοῦ ἐδάφους εἰς τὰ βόσκοντα κλίματα καὶ οὕτως ἐμποδίζει τὸν παγετὸν ἀπὸ τοῦ νὰ καταστρέφῃ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὴν χλόην κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος.

3) Καθαρίζει τὴν ἀτμοσφαιρὰν ἀπορρο-

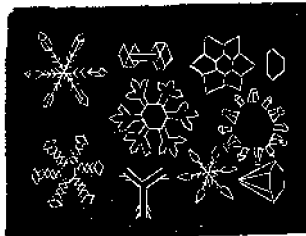
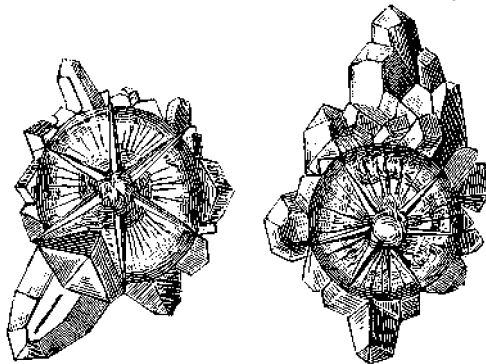
φῶσα κατὰ τὴν πτώσιν τῆς τὰς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας ἀκαθαρσίας, ἐν εἶδει βλαπτικῶν ἀερίων καὶ ἄλλων.

4) Παρέχει ἀναψυκτικὸν ποτὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ θέρος, συλλεγομένη τὸν χειμῶνα καὶ τηρουμένη εἰς ὑπόγεια ἢ σπύλαια ἐντὸς κάδδων. Πρὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ τεχνητοῦ πάγου καὶ παρ' ἡμῶν ἡ χιὼν τὸ θέρος ἦτο πολὺτιμον ἀναψυκτικόν.

5) Διαμένουσα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων κατὰ τὸ θέρος ἐπιρρεάζει τὸν ἀέρα καὶ οὕτω μετριάζει τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα.

Πόσον σοφῶς καὶ παναγῶτως ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, καὶ πόσον ἡ ἐξέτασις τῶν φυσικῶν πραγμάτων ἔπρεπε νὰ διεγείρῃ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς εἰς Αὐτὸν ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν λογικῶν του πλασμάτων!

Οἱ χοῖροι οἱ τρεφόμενοι ἐν τὰς βαλάνους, αἵτινες πίπτουσι ἐκ τῶν δένδρων, ποτὲ δὲν ὑψώνουν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὸν ποιήσαντα τὰς δρυς, διότι εἶναι ἀλογα ζῶα, ἀλλ' ὁ λογικὸς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν θεῖαν χεῖρα εἰς πάντα τὰ

Κρύσταλλα χιόνος.

πéριξ αὐτοῦ, ἰδίως δὲ εἰς τὰ χρυσιμύοντα πρὸς συντήρησιν καὶ εὐζωίαν του.

Τοὺς μικροὺς τῆς φίλους ἢ Ἐφήμ. τῶν Παίδων συμβουλεύει νὰ συνειθίσωσιν ἀπὸ τῶρα νὰ ἀναγνωρίζωσιν τὴν ἀγαθὴν Πρόνοιαν τοῦ Πλάστου τῶν ἐπ' αὐτοὺς καὶ νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ὑπακούουν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐὰν θέλωσι νὰ ἴναι ἀσφαλεῖς ἐδῶ, καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὴν αἰωνιότητα.

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Ἐε προηγούμενον φύλλον.)

— Δὲν θὰ μονομαχήσω διότι ἀγαπῶ τὰς μονομαχίας ἀλλὰ διὰ νὰ κερδήσω χρήματα καὶ νὰ ἐξαγοράσω τὴν ἀδελφὴν μου ἀπὸ τὴν ἰσπανοειδιστον δουλείαν τῆς,» ἀπήντησεν ὁ Κλεομένης ζωηρῶς «δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι ἀξίζεις»

Ἡ Δρουσίλλη ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν σιωπῶσα, ἀλλ' ἔπειτα ἀπήντησεν «Ὅχι, Κλεομένη, ὁ μὲν σκοπὸς σου εἶναι καλὸς καὶ ἅγιος, καὶ ἂν σὺ ἐλεύθερος ὢν, δὲν ἐζήτηεις νὰ ἀπελευθερώσῃς τὴν ἀδελφὴν σου, θὰ ἦσο χαμπερπὴς καὶ ἀνάξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστιανοῦ. Ἄλλὰ τὸ μίσον, ὅπερ προτείνεις νὰ τὴν ἐλευθερώσῃς εἶναι κακόν, διότι ἢ θὰ φονευθῆς σὺ αὐτὸς ἢ θὰ φονεύσῃς ἄλλον.»

Οἱ λόγοι τῆς τυφλῆς κόρης βαθίως ἐπληξάν τὸν Κλεομένην. Τὴν ἀπεχαιρέτισε μετ' ὀλίγον καὶ ἀπῆλθε κατηρῆς καὶ σκεπτικὸς. Πῶς νὰ εἴπῃ τῶρα εἰς τὴν Μύρτιν ὅτι ἡ ἐλπίς περὶ ἀπελευθερώσεως ἦτο ἀμαρτωλὴ, ἀφοῦ τοιαῦτα μέσα εἶχε κατὰ νοῦν ὁ Κλεομένης; Ἄλλὰ ἀφ' ἑτέρου καὶ πῶς νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ νὰ ἐλπίζῃ; Ἀπεφάσισεν ὅμως νὰ διηγηθῆ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Μύρτιν, ἵνα καὶ ἂν τυχὸν ὁ Κλεομένης ἤθελεν ἀκόμη ἐπιμείνῃ εἰς τὰ σχέδιά του, τὸν ἀποτρέψῃ καὶ ἡ Μύρτις.

Ὅταν λοιπὸν εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον οὗ ποῦ ἡ Μύρτις κατασκεύαζε τὰ ἀρώματα, τῆς εἶπεν ὅτι εἶχεν ὑπάγει εἰς τὴν ἀγοράν.

— Εἶδες τὸν Κλεομένην «ἠρώτησεν ἡ Μύρτις ζωηρῶς ἀμέσως δὲ παρατηροῦσα τὴν κατῆρειαν τῆς τυφλῆς κόρης ἠρώτησεν ἀνησυχῶς «Μήπως συνέβη, τίποτε; εἶναι καλὰ; Τί ἔχεις καὶ εἶσαι τόσο λυπημένη;»

Ἡ Δρουσίλλη ἠγέρθη καὶ τὴν ἐνηγκαλίσθη. «Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διέταξε νὰ θυσιάζωμεν τὰ πάντα ἐὰν θέλωμεν νὰ ἤμεθα ἀληθῶς ὀπαδοὶ του.»

— Ναι, ἀλλὰ τί ἔχεις, Δρουσίλλη μου;

— Δύνασαι λοιπὸν καὶ σὺ χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ θυσιάσῃς τίποτε; ἠρώτησεν ἡ τυφλὴ, μὲ τρέμουσαν φωνήν.

— Τί ἔχω νὰ θυσιάσω ἐγώ, πτωχὴ δούλη; ἀπεκρίθη ἡ Μύρτις μὲ ἀπορίαν.

— Ὑπόθεσε ὅμως ὅτι ἐπρόκειτο νὰ θυσιάσῃς τὴν ζωὴν σου ἢ καὶ κατὶ ἐπίσην πολῦτιμον ὡς τὴν ζωὴν σου;

Ἡ Μύρτις ἀνετινάχθη καὶ ἀχρίασε «Μήπως ἔμαθες κατὰ ποῖον τρόπον θὰ μὲ τιμωρήσουν;» εἶπε.

— Θὰ σὲ τιμωρήσουν; ἐπανέλαβεν ἐν ἀπορίᾳ ἡ Δρουσίλλη.

— Ναι, χθὲς μοι εἶπεν ἡ κυρία μου ὅτι θὰ ἔλθῃ ἀκόμη ἡ τιμωρία τῆς ἀποστασίας μου ὥστε ἐὰν ἔμαθες τίποτε, εἰπέ μοι το ἀφόδως.

— Ἐγὼ δὲν ἔμαθον τίποτε περὶ τούτου, διότι μόλις τῶρα ἐπίστρεψα ἀπὸ τὴν ἀγοράν, ἀπεκρίθη ἡ τυφλὴ,

— Ἄ, τότε λοιπὸν πρόκειται περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου! εἶπεν ἡ Μύρτις ἀνησυχῶς Ἐπί μοι το ἀμέσως, σὲ ἰκετεύω!

— Ναι, πρόκειται περὶ τοῦ Κλεομένου. Μοι διηγήθη σήμερον πῶς σκοπεύει νὰ σὲ λυτρώσῃ, καὶ μάλιστα διὰ τρόπον ἀμαρτωλοῦ.

— Ἄλλ' ὁ Κλεομένης εἶναι Χριστιανός, εἶπεν ἡ Μύρτις ἐν ἀπορίᾳ, δὲν πιστεύω νὰ ἴναι τόσο ἀναίσθητος εἰς τὰ σχέδιά του. Ἄλλὰ ποῖον εἶναι τὸ μίσον τοῦτο;

— Νὰ μονομαχήσῃ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον!

Ἡ Μύρτις ἀνετριχίασε «Δὲν δύναμαι νὰ το πιστεύσω,» εἶπε μὲ πνιγρὰν φωνήν.

— Δὲν θὰ τὸ κάμῃ βεβαίως πρὸς εὐχαριστήσιον του, ἀλλὰ χάριν σοῦ,

— Ὅχι, ὄχι, δὲν δέχομαι τὴν ἐλευθερίαν μου ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους, ἀπεκρίθη ἡ Μύρτις τρέμουσα. Ἐκτὸς τοῦ ἐξουτελισμοῦ τοῦ ὀνόματος του, ὡς εὐγενοῦς Ἀθηναίου, νὰ τὸν ἀφήσω νὰ φονεύσῃ ἕνα ἄλλον ἄνθρωπον διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἐγώ; Προτιμότερα ἡ δουλεία. Καὶ ἐκτὸς τούτου, ἂν τυχὸν ἤθελε φονευθῆ αὐτὸς, δὲν θὰ μείνω ἐγὼ ἀπελις, ὄρφανὴ καὶ δούλη; Ἐλπίζω Δρουσίλλη μου ὅτι τὸν ἀπέτρεψες ἀπὸ τοιοῦτον φοβερόν σχέδιον!

— Ναι, τὸ παρίστηκα ὡς μέγα ἀμάρτημα κατὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν εἰζεύρω ἂν τὸ συνησθάνθῃ διὰ τοῦτο σοὶ ἀνέφερα τὸ πρᾶγμα, ἵνα καὶ σὺ καταπολεμήσῃς τὴν ἰδέαν του ταύτην.

— Βεβαίως, βεβαίως θὰ τὸν ἀποτρέψω μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις ἀπὸ τοιαῦτα φοβερά σχέδια, καὶ εἴθε ὁ Χριστὸς νὰ ἐνισχύσῃ ἐμὲ καὶ νὰ ἀνοίξῃ ἐκείνου τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥστε νὰ εἶδῃ τὸ ὄρθον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.»

ΚΕΦ. ΙΘ'

Τὰ Κρόνια εἶχον ἤδη ἀρχίσει καὶ αἱ Ἀθηναὶ πᾶσαι νηθύμουν. Αἱ φροντίδες καὶ αἱ λύπαι ἐτέθησαν κατὰ μέρος καὶ ὁ πλεόν κεκοπιασμένος δούλος διεσκέδαζε κατὰ τὸν ἀρέσκοντα εἰς αὐτὸν τρόπον.

Οἱ οἰκεῖοι τοῦ Βιργίνιου Ρούφου δὲν ἀπετέλουν ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, ἀν καὶ ὁ κύριός των κατέκειτο ἀσθενής μέχρι θανάτου, πάντες δὲ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς διασκεδάσεις, ἐκτός τῆς Μύρτιδος. Εἰς αὐτὴν δὲν ἐπετράπη οὐδεμία διασκέδασις, οὐδεμία παραλλαγή τῆς μονοτονίας τῆς καθημερινῆς δουλείας. Αὕτη ἦτο ἡ τιμωρία τῆς. Ἀφοῦ ἤρνεϊτο νὰ προσκυνῆσθαι τοὺς θεοὺς, δὲν τῆς εἶδοτο πλέον ἀνάπαυσις κατὰ τὰς ἑορτάς των. Ἐννοεῖται ὅτι Κυριακαὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχον, ἢ μάλλον ἐτηροῦντο μόνον κρυφίως ὑπὸ τῶν ὀλιγαριθμῶν χριστιανῶν.

Οὕτως αἱ χρυσαὶ ἐλπίδες οὐ μόνον τῆς Μύρτιδος ἀλλὰ καὶ τοῦ Κλεομένους καὶ τῆς Σανθίπτης ἐματαιώθησαν, διότι οὐδὲ κατ' οἶκον ἐπετράπη εἰς τὴν Μύρτιν νὰ δεχθῆ ἐπίσκεψιν, ἀλλ' ἀπειναντίας εἰς αὐτὴν ἀνετέθησαν αἱ πλείστα ἔργασια τῶν ἄλλων δούλων. Τὴν τρίτην ἡμέραν τῶν ἑορτῶν, μετὰ μεσημβρίαν ἡ Βαλερία διέταξε τὴν Μύρτιν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν θεράπαιναν τοῦ ἀσθενοῦς Βιργίνιου, ἵνα αὕτη ὀνηθῆ νὰ ἐξέλθῃ καὶ διασκέδασθαι. Ὁ ἀσθενὴς οἰκοδεσπότης μετ' ὀλίγον παρετήρησε τὴν μικρὰν Ἑλληνόπαιδα, καθημένην εἰς τὸ δωμάτιόν του τὴν ἐγνώριζε καλῶς καὶ εἶχε μάθει τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας τῆς.

Ἡ Μύρτις ἠρυσβρίσσε! « Προσπαθῶ νὰ ζῶ ἀμέμπτως ὡς ἀρμοζει εἰς ὑπαδὸν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ; » ἀπεκρίθη μὲ συστολήν.

— Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ! ἐπανάλαβεν ὁ φιλόσοφος περὶ αὐτοῦ ἤκουσα καὶ τὴν Ἰουλίαν ὀμιλοῦσαν καὶ μάλιστα εἶπε περὶ τῆς ἀναστάσεώς του ἐκ νεκρῶν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀνέστη;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἡ Ἑλληνόπαις, καὶ ἰφάνη εἰς πολλοὺς τῶν μαθητῶν του, συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε μαζί των, ὡς καὶ πρὸ τοῦ θανάτου του, ἔπειτα δὲ ἀνελήθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

— Ἡ νέα αὕτη θρησκεία μου κινεῖ τὴν περιέργειαν, καὶ ἤθελα πολὺ νὰ τὴν γνωρίσω ἐγκαίρως διὰ νὰ τὴν παραβάλω μὲ τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος ἀλλὰ τώρα πλέον εἶναι ἀργά—εἶναι ἀργά, εἶπεν ὁ φιλόσοφος λυπηρῶς.

— Ὅχι, ἀγαπητέ κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Μύρτις, ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τοῦ ὕψους του δὲν χρειάζεται χρόνος πολὺς διὰ νὰ γνωρίσῃ τις τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ.

— Εἶμαι ὁμως τώρα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου, ἀπήντησεν ὁ Βιργίνιος, καὶ δὲν ἔχω πλέον τὴν δύναμιν καὶ τὸν καιρὸν νὰ ἐξετάσω τὴν νέαν ταύτην θρησκείαν.

— Ἄλλ' ἐὰν ζητῆς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ὁ Χριστὸς θὰ σοὶ τὸ δώσῃ φῶς, καὶ τοῦτο θὰ φωτίσῃ καὶ αὐτὸ τὸ σκότος τοῦ τάφου. Αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς. Καὶ ἡ Μύρτις μὲ τὴν ἀπλήν τῆς γλῶσσαν διηγήθη εἰς τὸν φιλόσοφον ὅσα ἐγνώριζε περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς αἰ' αὐτοῦ σωτηρίας.

Ἄκολουθε!

ΚΙΝΑ.

Τὸ μέγα Κινεζικὸν Κράτος διαίρεται εἰς 18 Νομοὺς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑποδιαιρεῖται εἰς ἐννέα Ἐπαρχίας. Ἡ πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων εἶναι τὸ Πεκίνον, ἡ *Θεσσαλία πόλις*.

Παλαιὰ τὸ Πεκίνον περιείχεν ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομύρια ψυχῶν, ἤδη ὁμως ἐνεκα τῶν μετοικεσιῶν, οἱ κάτοικοι τοῦ ἡλαττώθησαν εἰς ἐν καὶ ἥμισυ περίπου ἑκατομύρια. Οἱ πλείστοι τούτων εἶναι Τάρταροι, οἱ δὲ λοιποὶ Κινέζοι, περὶ τὰς 10,000 Μουσουλμάνων καὶ τινες Μογγόλοι καὶ Θιβετιανοί.

Τὸ Πεκίνον περιβάλλεται ὑπὸ τείχος 40—50 ποδ. τὸ ὕψος καὶ περίπου τοῦ αὐτοῦ πάχους, ἔχει δὲ πλίνθους ἀντι κωνιάματος ἔξωθεν. Κατὰ διαστήματα 200 μέτρων ὑπάρχει πύργος ἐξέχων, ὅστις χρησιμεύει ὡς σκοπιά, ὀλόκληρον δὲ τὸ τεῖχος ἔχει μῆκος 15 μιλίων καὶ χρησιμεύει ὡς περίπατος διὰ ἀμάξας καὶ πεζοῦς.

Ἐντὸς τῆς Ταρταρικῆς πόλεως κεῖται ἡ Κιτρίνη πόλις κατέγουσα ἑκτῶν 1500 ἑκταρίων, εἰς αὐτὴν δὲ εἰσέρχονται οἱ ἄνθρωποι διὰ πυλώνων.

Τὰ περιεργότερα ἀντικείμενα ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης εἶναι μία ὑπερμεγέθης πυραμὶς ἐξ ἀνθρώπων, 100 ποδῶν ὄψηλή, μία ὄψαια διώρυξ, καλουμένη Κεντρικὴ θάλασσα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ὄψαια γέφυρα ἐκ μαρμάρου, δύο κτίρια διὰ ὄρετράκινα ἀγάλματα, μία Παγόδα εἰ' ἔξτάσεις, ἐν θρησκευτικὸν ἱερόμα, ἐκτισμένον ἐπὶ μιᾶς γερσονήσου, ἣτι ἐπίκειται ἐπὶ τῶν καθαρῶν ὕδατων τῆς διώρυγος. Ἡ συνοικία τῶν Παπικῶν ἱεραποτόλων, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Παγόδα, μὲ τοὺς μελωδικῶς σημαίνοντας κώθωνάς τῆς καὶ τὰς λαμπρὰς κωανὰς πλίνθους τῆς, ὁ μέγας ναὸς ὁ ἀφιερωμένος εἰς τοὺς προγόνους τῆς βασιλευσούσης Δυναστείας, ὁ ναὸς τῶν Πνευμάτων, ὁ ναὸς τοῦ Πνεύματος τῶν Ἀνέμων, ὁ ναὸς τοῦ Πνεύματος τοῦ Κερανοῦ, ὁ ναὸς τοῦ ἀνακαλυπτοῦ τῆς Μετάξης, ὁ ναὸς τοῦ Κυβερνήτου τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ πέντε περίπετρα τῶν Δρακόντων, καὶ τὸ Μοναστήριον τῆς Αἰωνίας Ἀναπαύσεως.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς Κιτρίνης πόλεως κεῖται ἡ μὴ ἐπιτετραμμένη πόλις, κατέγουσα ἑκτῶν 180,000 ἑκταρίων καὶ περικυκλουμένη ὑπὸ διώρυγος πλήρους ὕδατος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν 7 μαρμάρειναι γέφυραι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ βασιλευσούσα Δυναστεία εἶναι Μαντζουρικῆς καὶ οὐχὶ Κινεζικῆς καταγωγῆς, ὀλόκληρον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Πεκίνου κατοικεῖται κυρίως ὑπὸ ἀνθρώπων τῆς αὐτῆς φυλῆς.

Ἡ μὴ ἐπιτετραμμένη αὕτη πόλις περιβάλλεται ὑπὸ

τείχος εξ ερυθρών κλίνθων με επάλξεις εκ κιτρίνων, ὅστε ἡ ὄψις του εἶναι λίαν ζωγραφική. Εἰς τὸ τεῖχος τοῦτο ὑπάρχει ἡ Πύλη τῆς Μεγάλης Καθαρότητος, ἣτις ἀνοίγει μόνη, δταν θὰ διέρχεται αὐτοκράτωρ ἢ αὐτοκρατορίσσα. Ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης εἶναι ὁ ναὸς τῶν προγόνων τῆς Ταρταρικῆς Δυναστείας, ἔχει διπλὴν ὄροφον ἐκ ποικιλοχρῶν κλίνθων. Προσέτι ὁ ναὸς τῶν Οὐρανίων καὶ ἐπιγείων Πνευμάτων, τὰ ἀνάκτορα, μέρος τῶν ὁποίων χρησιμεύει πρὸς ἐπιστήμους τελετὰς καὶ γεύματα, ἕτερον πρὸς τήρησιν τῶν γενεολογικῶν πινακῶν, τῶν αὐτοκρατόρων, ἕτερον κατέχεται ὑπὸ τοῦ θρόνου, ἄλλο χρησιμεύει διὰ τὰς συνδιασκέψεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου κτλ.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχει τὸ περίπτερον τῶν ἀνθῶν, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπισκέπτεται ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, διὰ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰς Ἱεράς Βίβλους — τὸ περίπτερον τῶν θυσιαῶν ὅπου θυσία προσφέρεται πρὸς τιμὴν τοῦ Κομφουκίου, ἢ αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκη, τὰ γραφεῖα τῶν ιστοριογράφων, τὸ μουσεῖον, ὅπου τηροῦνται αἱ ξύλινοι καὶ χαλκαὶ πλάκες, μῖτινες ἐχρησίμευσάν ποτε πρὸς τύπωσιν καὶ τὰ ἐργαστήρια ὅπου κατασκευάζονται αἱ αὐλικαὶ στολαί!

Τὸ ἀντάκτορον τῆς Οὐρανίου Καθαρότητος ὑπάρχει ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης, ὅπου γίνονται συζητήσεις περὶ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων, τὸ ἀνάκτορον τοῦ Γνήσιου Στοιχείου, ὅπου ἡ αὐτοκρατορίσσα δὲν θρονίζεται καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξιοθέατα κτίρια. Ἀλλ' οἱ περιφημότετοι ναοὶ ἐν τῇ Ταρταρικῇ ταύτῃ πόλει εἶναι οἱ ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γεωργίαν.

Εἰς τὴν Κιναν ἐπικρατοῦν τρία θρησκείματα, τὸ τοῦ Λαο-Ταί, ὅπερ εἶναι καὶ τὸ ἀρχαιότατον, Ἰβρῶν 509 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, τὸ τοῦ Κομφουκίου, σύγχρονον σχεδὸν μετὰ τὸ πρῶτον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν ἡ αὐτοκρατορικὴ Οἰκογένεια, οἱ ἐγγράμματοι καὶ οἱ ἀνώτεροι Μανδαρίνοι ἢ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, καὶ τρίτον ἡ Βουδδισμός, ἢ τὸ θρησκείμα τοῦ Φθ, ὅπερ περιλαμβάνει τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ὁπαδῶν.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ Βουδδιστὴν ἱερέα, κρατοῦντα θυμιάμα, μίαν γυναῖκα ὑψηλῆς περιότητος καὶ ἐν μηχανήμα, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται Προσευχητικὴ μηχανή. Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶναι εἰδὸς τι σβίγας, ἣτις ἔχει ὡς βλέπετε, 7 ἀκτίνας, εἰς τὸ ἄκρον δ' ἐκάστης εἶναι ἐν τεμάχιον χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένη μία προσευχή. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Βουδδισταί, ὡς ὁμοί οἱ Ἐθνικοὶ πιστεύουσιν ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν των θὰ εἰσακουσθῶσιν,

Γυνὴ Κινεζικὴ προσευχομένη διὰ μηχανῆς.

οἱ θέλοντες νὰ προσευχηθῶσιν προσέρχονται εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Βουδδα, καὶ λέγουσιν εἰς τὸν ἱερέα περὶ τίνους θέλουσι νὰ προσευχηθῶσιν, ἐκεῖνος δὲ ἐκλέγει τὰς καταλλήλους προσευχάς, καὶ τὰς θέτη εἰς τὴν μηχανὴν ταύτην. Ὁ προσευχόμενος τότε λαμβάνει εἰδὸς τι χειρὸς καὶ ἀρχίζει νὰ γυρίσῃ τὴν σβίγαν. Ἐκαστος γύρος ἀποτελεῖ καὶ μίαν προσευχὴν. Ὅσον περισσότεραι αἱ στροφαὶ τόσο μεγαλύτερος ὁ ἀριθμὸς τῆς προσευχῆς ἢ τῶν προσευχῶν καὶ τόσο καλλίτερον ἐννοεῖται διὰ τὸν προσευχόμενον καὶ τὸν ἱερέα, ὅστις πληρώνεται ἀναλόγως τῶν στροφῶν τῆς σβίγας!

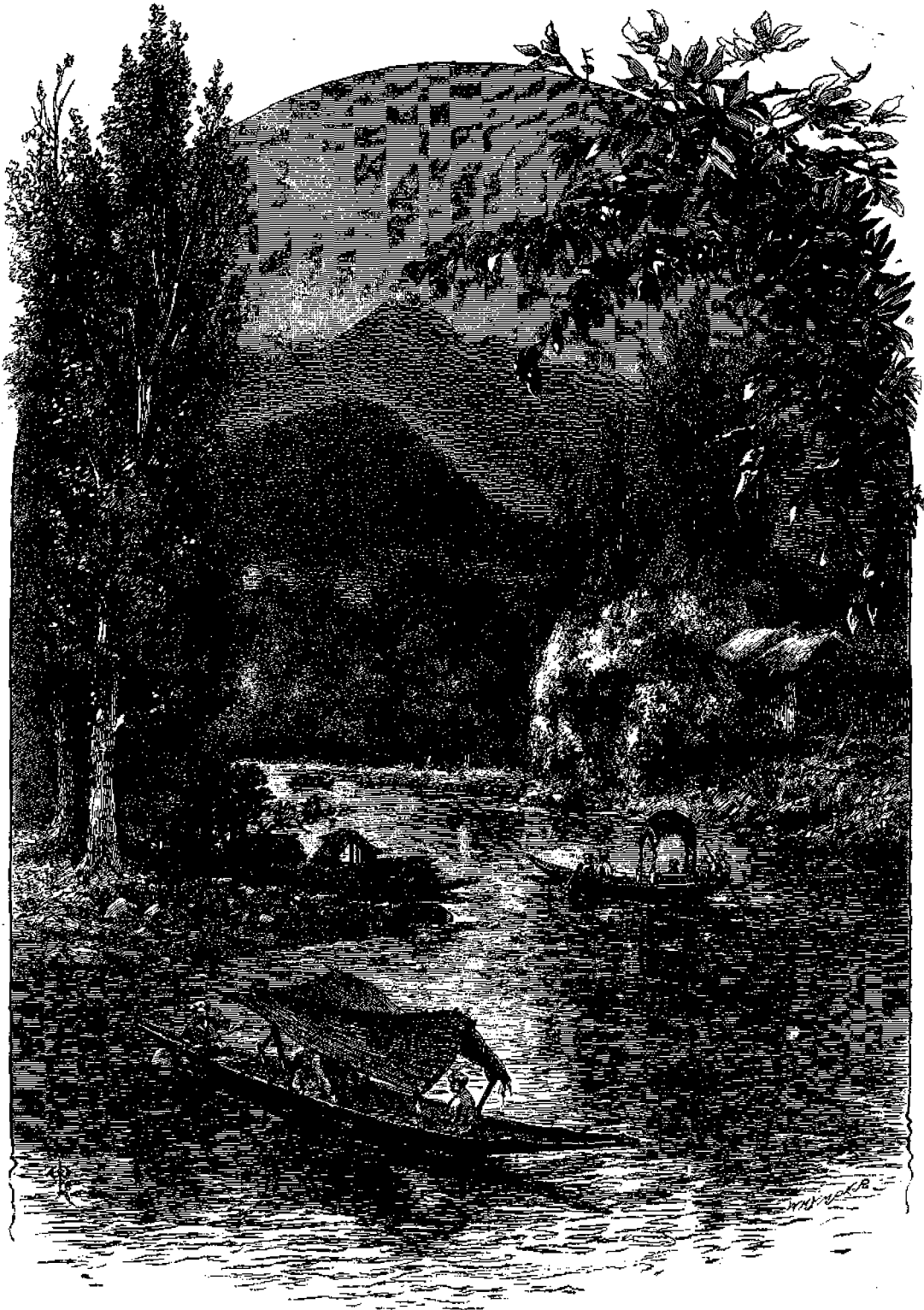
Πόσον ὠραία ἡ παραινέσις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ὁπαδοὺς του! « Σαῖς δὲ δταν προσεύχεσθε, μὴ βατολογήσητε, ὡς οἱ Ἐθνικοὶ, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι μετὰ τὴν πολυλογίαν των θε-

λοσιν εἰσακουσθῆ. »

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν πολλοί, οἵτινες βατολογοῦν εἰς τὰς προσευχάς των, πολυλογοῦντες, ἐν αἷ ὁ Θεὸς ἀπέσχεται εἰς τὴν ὀλιγολογίαν καὶ τὴν ἐκ καρδίας προσευχὴν

Η ΔΑΧΩΡΗ.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑψικόμων καὶ νεοστερῶν ὀρέων, εἰς τοὺς τόπους τοῦ ἀρρήτου, καὶ ὑψίστου μεγαλείου, Ἐκεῖ ὅπου διακινῶνται πάνθηρ, θαινα καὶ λέων, Καὶ θερμότεραι προσπίπτουν αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου,

Σκηνογραφία ἐν Λαχώρα.

Ὅπου ποταμοὶ μεγάλοι βέβηρα διαυγῆ κολίουν
Καὶ εὐφροσύνως διασχίζουν ἀπεράντους πεδιάδας,
Ποῦ ἐκτεταμένα δάση τὰ βουνὰ περιφονύουσι
Καὶ σκιὰν καὶ ἄρδρον βίπτουσι εἰς μαγευτικὰς κοιλιάδας,

Ἐκεῖ ἔπου τὸ φῶς εἶδεν ἡ Πρωτόπλαστος τὸ πρῶτον,
Ὅπου λέγουσιν ὑπῆρξεν ὁ τοῦ Παραδείσου τόπος
Καὶ κατόπιν ἡ ἰστία τῆς παιδείας καὶ τῶν φάτων,
Ἄλλὰ τῶρα βασιλεύει ἡ ἀμάθεια τὸ σκότος,

Ἐκεῖ χώρα τις ὑπάρχει ὑπερήφανος πλουσία,
Ἦτις ὡς ὄρατα γύρῃ ἐπὶ λέρου ἐξαπλοῦται.
Γλυκὴν δ' εὐδαιμονίαν τῇ παρῆχ' ἡ ἔσχασι,
Καὶ ἀπὸ καλλοῦν ἀπέστρουε φυσικῶς περικυκλοῦται.

Ποταμὸς ἰδῶ τὴν λούει, ἐκεῖ δένδρον τὴν σκεπάζει,
Τίρπει καὶ μαγεύει τ' ἄμμα ἄποψις αὐτῆς ἡ θεῖα,
Πλὴν κλειότερον τὴν κάμνει νὰ ἀνοῆ καὶ νὰ ἀμάρτῃ.
Τῶν κατοίκων τῆς ἡ τὴν δειότης καὶ εὐφυΐα.

Πλὴν τί κρίμα! τῆς Ἀσίας ἡ ἀνοθεταμένη κῆρη,
Ἦ γωστέη ἀνὰ τὸν κόσμον διὰ τὰ ὑδάματά της
Νὰ τυφλώσῃ! νὰ τυφλώσῃ ἡ περιφανὴς Λαχώρη
Κ' εἰδωλοαεστίας σκότος νὰ καλύπτῃ τ' ὄμματά της!

Γίνυ πρὸ τοῦ Πλαστοργοῦ μας κλίνωμεν ἡμεῖς, παῖδια,
Καὶ ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς μας ἐκτενύσωμεν Ἐκείνον,
Ὅπως ὁ ἔσχατος τῶν αὐτῶν καὶ ἡ καρδία
Φωτισθῇ διὰ τῶν βίβων Εὐαγγελικῶν ἐκείνων.

ΚΥΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΒΕΣΟΥΒΙΟΣ.

Ὁ Βεσοῦβιος εἶναι ἐν τῶν διασημωτέρων ἡφαιστειῶν ὄρεων ἐν Εὐρώπῃ. Κεῖται δὲ πλησίον τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως, περὶ τὰ 10 μίλια ἀπ' αὐτῆς. Εἶναι δὲ τὸ ἡφαιστειοῦ τοῦτο 10 μιλίων τὴν περιφέρειαν κατὰ τὴν βῆσιν καὶ σχεδὸν 4.000 πόδ. ὑψηλόν.

Πόλεις καὶ χωρὰ καλύπτουσι τὰ κατώτερα μέρη τοῦ ὄρους, ἀγροκῆλα δὲ καὶ εὐβαλῆ ἀλση φαίνονται εἰς τὰ ὑψηλότερα κείμενα μέρη, ἐνῶ τὰ ὑπεράνω τοῦτων τῶν εὐφύρων γαιῶν μέρη εἶναι ἔρημα. Κατὰ τὴν ἐκκρηξίν, τὴν συμβῆσαν τὸ 1822 ὁ Βεσοῦβιος ἔλασε περὶ τοὺς 800 πόδας ἐκ τοῦ ὕψους του, ἀλλ' ἡ ἀπόβλεια αὕτη ἀνεπληρώθη ὑπὸ τῶν κατόπιν ἐπισυμβῆσαν ἐκκρηξέων.

Ἡ πρώτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφερομένη ἐκκρηξίς εἶναι ἡ συμβῆσα τὸ 79 μ. Χ. Προειδοποιήσεις ἐδόθησαν εἰς τοὺς κατοίκους πρὸ 16 ἐτῶν ὑπὸ μιᾶς μεγάλης ἐκκρηξέως, ἥτις διέσπρηξε τὰς πόλεις Ἐρκοῦλάνειον καὶ Πομπηίαν, ἡ δὲ γῆ ἐδελετο ἀκαταπαύστως μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 79 ἔτους, ὅτε οἱ δεισμοὶ ἐγένοντο ἰσχυρότεροι.

Πρὸ τοῦ συμβῆντος τούτου ὁ Βεσοῦβιος δὲν ἐγνωρίζετο ὡς ἡφαιστειοῦ. Τα πλεονά του ἦσαν κεκαλυμμένα με ὄρατους εὐβαλεῖς ἀμπέλους, ὁ δὲ ἀρχαῖος κρατῆρ τοῦ ἦτο ἐν μέρει πληρωμένος ὕδατος. Τὴν 24 Αὐγούστου, πελώριον μαῦρον νέφος ὑψώθη ἐκ τοῦ ὄρους, ἐκ τοῦ ὁποίου λίθος, στάκτη καὶ πηλὸς ἐξεχύθησαν ἐπὶ τὰ περίξ τοῦ ὄρους εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλίων γύρωθεν.

Ὁ πρῶτος τῶν Πλίντων μετέβη ἐκεῖ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων κατοίκων καὶ ἔλασε τὴν ζωὴν του. Ἡ πόλις Πομπηία ἐτάφη ὑπὸ σωρῶν

στάκτης καὶ χαλίκων 20 ποδῶν τὸ ὕψος, ἐμεινε δὲ οὕτω τεθαμμένη καὶ ἄγνωστος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Τὸ Ἐρκοῦλάνειον ἐκαλύφθη ὑπὸ βροχῆς λασπώδους, ἥτις διὰ τῆς προσθήκης ἄλλων ὑλῶν ἐξερρυγχεῖσάν εἰς τὰς μετέπειτα ἐπισυμβῆσας ἐκκρηξίς ἀπετέλεσε πᾶχος 80—100 ποδῶν. Ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐκκρηξέως ὁ Βεσοῦβιος διατελεῖ ἐν ἐνεργείᾳ.

Διαρκοῦσιν τῆς πρώτης μεγάλης ἐκκρηξέως ἡ στάκτη λέγεται ὅτι ἔβησε μέχρι τῆς Ἀθηνῆς.

Εἰς 60 μεγάλας καὶ πολλὰς ἄλλας μικροτέρας ἀναβατῶν αἱ ἐκκρηξίς τοῦ Βεσοῦβίου μετὰ τὴν ἐπισυμβῆσαν τὸ 79 ἔτος μ. Χ. Τὸ 472 ἡ ἐκκρηξίς ἦτο τόσον μεγάλη, ὅστε ἡ στάκτη ἔβησε μέχρι Κωνσταντινουπόλεως προξενήσασα ὑπερβολικὸν εἰς τοὺς κατοίκους τρόμον. Τὸ 1880 κατασκευάσθη ὑπόγειος σιδηροδρόμος, δι' οὗ δύναται νὰ ἀναβῇ τις μέχρι τῆς κορυφῆς του. Ἦδη ὑπάρχουν δύο γραμμαὶ σιδηροδρομικαί, ὅστε ἐνῶ ἡ μὲν ἡραξά ἀνέρχεται, ἡ δευτέρα κατέρχεται.

Τὰ εἰρηναῖα τῆς Πομπηίας, τὰ ὁποῖα ὁ Συντάκτης τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων εἶχε τὴν εὐχαριστήσιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν παρελθόντα Ἀπριλίον παρεχούσι θέαμα λυπηρὸν ἅμα καὶ διδακτικόν. Ἐν μῆ καὶ μόνῃ νυκτὶ δολοκάρως ἡ πόλις κατεχρῆθη ὑπὸ τῆς στάκτης, τὴν ὁποῖαν ἐξέμενον ὁ Βεσοῦβιος, αἱ δὲ οἰκίαι, τὰ ἐργαστήρια, ἡ ἀγορὰ, τὸ θέατρον, οἱ τόποι τῶν διασκεδάσεων καὶ τῆς ἀσωτίας εὐρέθησαν ὅπως ἦσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς αὐτῶν, ὅστε ἦδη ὁ περιηγητῆς δύναται νὰ σπουδάσῃ τὸν οἰκιακὸν καὶ κοινωνικὸν βίον μετὰ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἰρηναῖοις, ἅμα κατὰ διαταγὴν καὶ δι' ἐξέδων τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐξεχώθησαν, ἀπομακρυνθεῖσιν τῆς στάκτης καὶ τῶν χαλίκων.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ὁ καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐν Λαυφίᾳ κ. Λέξερ ἐδημοσίευσεν ἰσχύτως ἐκθεσιν τῶν σπουδαίων φιλολογικῶν ἀνακαλύψεων τῶν γενομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

1) *Τίτμοι καί μισθοὶ τῶν ἀμειλίτων τοῦ Κλέμεντος*, εὑρέθη ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατικανοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δρίσελ.

2) *Ἡ βιογραφία τοῦ Οὐαρθά*, τοῦ Ἀποστόλου τῶν Γόθων, ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Αὐξεντίου ἐκ Δοροστόρου, ἀνευρεθείσα ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Βαίτε.

3) *Τὰ Φιλοσοφούμενα τοῦ Ψευδο-Ὀριγένη*, γραφέντα ὑπὸ τοῦ Ἰππολίτου τῆς Ρώμης, ὅστις ἀπέθανε τὸ 236 μ. Χ. Ἀνευρέθησαν ὑπὸ τοῦ Βιβλιοθηκάρου τῆς ἐν Ὀξφόρδῃ βιβλιοθήκης.

4) *Συριακά κείμενα*, ἀνευρεθέντα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ Ὄριενταλόγου Κούρεντον. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα περικλείουσιν ἐπιστολὰς τοῦ μάρτυρος Ἰγνατίου ἐξ Ἀντιοχίας, ὑπεράσπισιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Μελίτου, ἐκ Σάρδεων, ἀποτεινομένην εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον Αὐρήλιον. Διάλογον τοῦ Γνωστικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ πατρὸς Βαρονδάνου περὶ τῶν «Νόμων τῶν Γαιῶν» ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 3ου αἰῶ-

νος — Διαφόρους επιστολάς του 'Αθανασίου ἐξ 'Αλεξανδρείας περιεχούσας διαφόρους εἰδήσεις περὶ τῆς ζωῆς του καὶ τῆς 'Αριανῆς ἐρίδος. — Προσέτι μέρος 'Εκκλησιαστικῆς ἱστορίας, γραφίσης ὑπὸ τοῦ Μονοφυσίτου Ἰωάννου ἐξ 'Εφέσου, τοῦ 6ου αἰῶνος, σπουδαῖον ἰδίως διὰ τὸν αἰῶνα τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

5) *Τὴν περίφημον Σιναϊτικὴν Βίβλαν* τοῦ *Tissendorph*, ἣτις τὸν Σιναϊτικὸν Κώδικα, ἀνευρεθέντα τὸ 1859, καὶ περιέχοντα ὀλόκληρον τὴν Νέαν Διαθήκην καὶ μέγα μέρος τῆς Παλαιᾶς 'Ελληνιστί. Τὸ χειρόγραφον τῆς Ν. Δ. ἰδίως θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν ὡς τὸ ἀρχαιότατον πάντων. Ἐκτὸς τούτων ἡ ἀνακάλυψις αὕτη περιέχει τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Βαρνάβα καὶ τὸν Ποιμένα τοῦ Ἑρμα. Ταῦτα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ὄρους Σινᾶ.

6) *Πλήρες κείμενον δύο ἐπιστολῶν* τοῦ Κλήμεντος Ῥώμης πρὸς τοὺς Κορινθίους ἀνευρεθὲν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Βρυενίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

7) *Ἐγραφαί* τοῦ Σύρον Ἑρμηγεία τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων Τατιανοῦ.

8) *Ἡ Συριακὴ καὶ Ἀρμενικὴ μετάφρασις* τῆς τοῦ Εὐσεβίου Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

9) *Ἡ Διδαχὴ τῶν Ἀποστόλων*, ἀνακαλυφθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Βρυενίου.

10) *Ἡ Αἰθιοπικὴ μετάφρασις* τοῦ Ποιμένος τοῦ Ἑρμα.

11) *Διάφοροι Ἰουδαϊκαὶ καὶ Ἰουδαϊκοχρηστικαὶ Ἀποκαλύψεις.*

ΜΑΚΡΑΙ ΒΑΣΙΛΙΑΙ.

Ἀρχόμενοι μὲ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν εὐρίσκομεν ὅτι ὁ Σαουλ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ 40 ἔτη.

Μετὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ βασιλείου εὐρίσκομεν ὅτι οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα Ἀσά, Ἰωάσ, καὶ Οὐζίας ἐβασίλευσεν ἕκαστος 41 ἔτη ἐπὶ τὸν Ἰούδα. Ὁ πονηρὸς βασιλεὺς Μανασσῆς ἐβασίλευσε 52 ἔτη. = Ἰεροβοάμ δ' 2^{ος} ἐβασίλευσεν ἐν Σαμάρειᾳ 42 ἔτη.

Ἐξετάζοντες τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου εὐρίσκομεν κατὰ τὸν 7^{ον} αἰῶνα π. Χ. τὸν Διόσκην βασιλεύσαντα ἐπὶ τοὺς Μήδους 53 ἔτη, οἰκοδομήσαντα δὲ τὴν μετέπειτα διάσημον καταστάσαν πόλιν Ἐκβάτανα. = Ὁ Κυαζάρης ἐβασίλευσε 40 ἔτη, κυριεύσας τὴν Νινευὴ καὶ καταλύσας τὴν βασιλείαν τοῦ

Σαρδαναπάλου. Ἄρταξέρξης ὁ 1^{ος}, ὁ Μακρόχειρ, ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὴν Περσίαν 40 ἔτη. = Ὁ Ἄρταξέρξης ὁ 2^{ος} ἐβασίλευσε 46 ἔτη. = Ὁ Ἐσσαραδών, ὁ υἱὸς τοῦ Συναγριεῖμ, βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος ἐβασίλευσε καθ' ὅλην τὴν Ἀσσυρίαν 49 ἔτη. Ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ ὁ μέγας 42 ἔτη. Ὁ Ἀλίας τῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας καὶ προκάτοχος τοῦ Κροίσου ἐβασίλευσε 59 ἔτη.

Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ὁ Σαβάκος ἢ Σεβίχος ὁ πρῶτος τῆς 25^{ης} δυναστείας ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ πενήκοντα ἐτῶν βασιλείαν, ἀπῆλθε τῆς χώρας ἔκουσίως, ὁ δ' Ἄνυσος, ὅστις ἐβασίλευσε πρὸ τοῦ Σεβίχου καὶ ἐκρύπτετο καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐξῆλθε τῆς κρύπτης του καὶ κατέλαβε ἐκ νέου τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου του. Ὁ Ψαμίτιχος ἐβασίλευσεν ἐν Αἰγύπτῳ 52 ἔτη, ὁ δὲ Ἄμιασις 42.

Ὁ Ἀγνσίλαος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης ἦτο βασιλεὺς ἐπὶ 37 ἔτη. = Ὁ Φίλιππος ὁ 5^{ος} ἐβασίλευσεν ἐν Μακεδονίᾳ 41 ἔτη.

Ὁ Νουμάς Ἰλλυπίδιος ἔφερε τὸ διάδημα ἐν Ῥώμῃ 43 ἔτη. Ὁ δὲ Σέρβιος Τούλιος 44 ἔτη.

Ὁ αὐτοκράτωρ Αὔγουστος ἐβασίλευσε 41 ἔτη. = Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἑρρικός 4^{ος} ὁ ἐπικληθεὶς μέγας ἐβασίλευσε 50 ἔτη.

Ἐκ τῶν Παπῶν μόνον 6 ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Πέτρου 26 ἔτη, ὁ δὲ Πῖος 9^{ος} ἐθάσε μέχρι τοῦ 32.

Ἐκ τῶν Γάλλων ἠγεμόνων Φίλιππος ὁ 1^{ος} ἐβασίλευσε 49 ἔτη = ὁ δὲ ἕγγονος του Λουδοβίκος ὁ 7^{ος} = 43. = Ὁ Λουδοβίκος 9^{ος} ἢ Ἄγιος 44 ἔτη. = Ὁ Λουδοβίκος 14^{ος} ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον πενταετῆς καὶ ἀπέθανε ὑπερεβδομήκοντος.

Ὁ Ἐκλέκτωρ Φριδερίκος Γουλλιέλμος, ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Πρωσικοῦ Μεγαλείου ἐβασίλευσε 42 ἔτη. = Ὁ δὲ Φριδερίκος ὁ Μέγας 40.

Ὁ Γουλιέλμος ὁ 1^{ος} τῆς Σκωτίας ἐβασίλευσε περὶ τὰ 50 ἔτη, ὁ δὲ Δαβὶδ ὁ 2^{ος} 40.

Ποικίλαι ὄψεις τῆς Χριστιανικῆς σπουδῆς ἢ προσηθείας (δ. Β' Πέτρου κρ. 1.).

- 1) Ἡ τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως. (Ἐρ. 8. 3)
- 2) Ἡ τῆς ἀλληλοβοήθειας (Γαλιτ. 6. 10.)
- 3) Ἡ τῆς ἀγάπης (Α'. Θεσσαλονικ. 6. 117)
- 4) Ἡ τοῦ ἀμῶτος, (Β'. Πέτρου α'. 15.).
- 5) Ἡ πρὸς ἀγιασμὸν (Β'. Πέτρ. γ'. 14).
- 6) Ἡ πρὸς ἀξίον τι πάσαι τὰς χριστιανικὰς χάριτας. (Β'. Πέτρ. α'. 5).
- 7) Ἡ πρὸς ὀξαρ. (Ἐβρ. 8. 14).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Μετά μεγάλης ψυχικής θλίψεως αναγράφει ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου, ἀδελφοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν πρώτου εἰσαγαγόντος τὰς βαπτιστικὰς μηχανὰς Δημητρίου Κωνσταντίνου.

Ὁ Μακαρίτης Γεώργιος ἦτο γνωστός εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη καὶ ἔζησεν ὑπὲρ τὰ 13 ἔτη μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπάνοδόν του, ὡς κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὡς πολίτης, γλυκὺς τοὺς τρόπους καὶ εὐπροσήγορος τὴν συμπεριφορὰν. Ἦτο κήρυξ οὐ μόνον ἰκανός, ἀλλὰ καὶ εὐφραδὴς καὶ συνεχίνει τοὺς ἀκροατὰς του διὰ τῶν ἐνθουσιωδῶν παραστάσεων τῶν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν.

Προσέτι ἦτο φιλόπονος καὶ συστηματικὸς εἰς τὰς ἐργασίας του, ὅθεν ἀφῆκεν ὅπισθεν αὐτοῦ διάφορα συγγράμματα λίαν βοηθητικὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Γραφῆς, ὡς λ.χ. Ἑρμηνείαν τῶν Ἑσσάρων Εὐαγγελίων μὲ εἰκονογραφίας, λεξικὸν τῆς Γραφῆς εἰκονογραφημένον καὶ τοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα. Ἐξέδοτο δὲ ἐπὶ τινὰ ἔτη καὶ καλὸν μηνιαῖον περιοδικόν, τὴν Ἀθηναΐδα, καὶ διάφορα θρησκευτικὰ φυλλάδια.

Μετὰ τὴν ἐν Σμύρνῃ ἐγκατάστασιν αὐτοῦ τῷ 1874 ἐπεδόθη μετ' ἀληθοῦς χριστιανικῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ δὲ τῆς ἐιδικῆς αὐτοῦ ἰκανότητος περὶ τὸ ὀργανῶναι κατάρθωσις νὰ ἰδρῶσιν τὸν «Εὐαγγελικὸν λεγόμενον Σύνδεσμον», περιλαμβάονοντα πέντε Εὐαγγελικὰς ἐκκλησίας κατὰ μικρὸν βαίνουσας πρὸς τὴν αὐτοσυντήρησιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν.

Δυστυχῶς ἐν μέσῳ ζωῆς πλήρους ἐλπίδων προσεβλήθη ἀίφνης ὑπὸ κακοῦ καὶ ὀδυνηροῦ νοσήματος — τοῦ Ἐκλίματος — ὅπερ ἐβαπάνισεν αὐτὸν ὑπὲρ τὰ δύο καὶ ἡμισυ ἔτη καὶ τελευταῖον ἐγένετο αἰτία τοῦ θανάτου του διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεων αὐτοῦ.

Ἀπέθανεν ἀφήσας σύζυγον ἐκ δευτέρου γάμου καὶ δύο θυγατέρας μὲ τὴν εὐσέβειαν ὡς μόνῃ κληρονομικῶν των. Ὁ μακαρίτης ἦτο καλὸς σύζυγος, καλὸς πατήρ, καλὸς συγγενής, καλὸς φίλος, ὃ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον ἐν Σμύρνῃ καὶ καθ' ὅλην τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, λύπην δ' ἄφατον εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν Χριστῷ, οἵτινες τὸν ἐξετίμων καὶ τὸν ἠγάπων καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐστήριζον πολλὰς καὶ με-

γάλας ἐλπίδας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Εὐαγγελιστικοῦ ἔργου μεταξὺ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων.

Ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων ἔχει πρόσθετον λόγον λύπης διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ Κωνσταντίνου, διότι οὗτος ἦτο εἰς τῶν ἰδρυτῶν αὐτῆς.

Ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν ἐπὶ τὴν τεθλιμμένην σύζυγον, τέκνα, ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὰς τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος, ἀνακράζομεν, «Αἰωνία σου ἡ μνήμη δούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ τοῦ Κυρίου, Γεώργιε. Ἐπὶ ὀλίγων ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν ἤδη ὁ Κύριός σου σὲ κατέστησεν εἰσαγαγὼν σε εἰς τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐν Οὐρανοῖς!»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Οἱ γονεῖς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

— Ὁ πατήρ τοῦ Δημοσθένους κατὰ τὴν Ἱατρικὴν Ἐποχὴν ἦτο αἰθρογράφος — τοῦ Εὐρυπίδου λαχανοπώλης — τοῦ Σωκράτους μετρίως ἰκανότητος ἀγαματοποιός — τοῦ Ἐπιποδίου ποιμῆν — τοῦ Βιργιλίου πανδοχεύς — τοῦ Κολομβίου μεταπράτης μελλίων — τοῦ Σαϊξοπέιρου κρεπωπώλης — τοῦ Λουθίου μεταλλουργός — τοῦ Κρομμυλλίου ζυθοποιός — τοῦ Σίξτου δου χοιροβοσκός — τοῦ Λινασίου πτωχὸς ἱερεὺς χωρίου — τοῦ Φραγκλίνου σαπυνοποιός — τοῦ Ρουσσά ὠρολογοποιός — καὶ τοῦ Μουράτ πανδοχεύς. Τὸ φυσικὸν συμπέρασμα εἶναι ὅτι αἱ μητέρες τῶν μεγάλων τούτων ἀνδρῶν πρέπει νὰ ἦσαν ἢ πηγὴ, ἢ ἡς ἔλαβον τὴν εὐφύιαν αὐτῶν, καὶ πράγματι εἶναι ἤδη γνωστὸν, ὅτι τινὲς τῶν μητέρων τούτων ἦσαν γυναῖκες οὐχὶ κοινῆς νοημοσύνης.

— Ἡ δυστυχία καὶ οὐχὶ ἡ εὐτυχία δίδει ζωὴν καὶ ἰσχύον εἰς τὴν πίστιν. Ὅταν πάντα φαίνονται ὅτι ἀποτυγχάνουν, τότε ἡ ἀγαθὴ ἐπιρροὴ τῆς πίστεως ἐκδηλοῦται ἀσφαλῶς.

— Ἀρήσις τοῦ Βόρακος. Ὅταν θέλῃς νὰ ἐκδιώξῃς μύρμηκας ἀπὸ τινος μέρους πασπάσις ὄλιγον λειοτετραμμένον βόρακα εἰς αὐτό.

— Ὀλίγος βόραξ διαλυθεὶς εἰς ὕδωρ πρὶν πλυθῆσι τραπέζοι μάνδουλα μὲ κόκκινα περιζώματα, διατηρεῖ τὸ χρῶμά των.

— Ἀργυρὰ μαχαίρη καὶ περόνια δύνανται νὰ διατηρῶνται λαμπρότα, εἰὰν ἀφίνονται εἰς ἰσχυρὰν διάλυσιν βόρακος ἐπὶ τινὰς ὥρας.

— Ἐν κοιλίῳ τῆς τραπέζης βόρακος εἰς 10 ὀκάδας ὕδατος καθαρίζει φλανέλλας ἐντελῶς καὶ μεταδίδει εἰς αὐτὰς ὑλιστεράν ὀσιν.

— Ἐὰν αἱ μητέρες πλύνουν καθ' ἑκάστην τὸ στόμα τῶν νηπίων των μὲ ἄλαρρὰν διάλυσιν βόρακος, ἐμποδίζουν τὴν γένεσιν ἀφθῶν καὶ δυναμῶνουν τὰ οὐλῆ.

— Ἐξαιρετὸν οἰκιακὸν ἱατρικόν. Ἡ Χαλεδίη ἐάγεται ἐκ τινος δένδρου φουμένου εἰς τὴν Ἀμερικὴν. ἔχει δὲ διαφόρους ἐξαιρετικούς θεραπευτικὰς ιδιότητας, ὡς λ.χ. ὠφέλει εἰς μῶλωπας, τραύματα, ἔλκη, αἱμορραγίας τῆς ῥινός, τῆς μήτρας, — εἰς τὰς ἀφθὰς τῶν μικρῶν παιδίων, αἱμορροΐδας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς, διαρροίας, δυσεντερίας. Πωλεῖται εἰς φυαλίδια εἰς τὰ φαρμακεία Κρίνου καὶ Ὀλυμπίου. Ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων συνιστᾷ τὸ φάρμακον τοῦτο ἐκ πείρας εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος Προφήτης ἔκρυψε λίθους μεγάλους ἐν Ἀργύλῳ ἐν τῷ κεραμικῷ ταμίῳ;
2. Ποία προφητεία συνδέεται μὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην;
3. Ποῖος διέταξε νὰ κλεισθῶσι αἱ πόλεις τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ Σάββατον;